

Scrisoare de informare a profesorului școlar despre elevul său cu diabet de tip 1 (model)

Stimată doamnă profesoară/ stimată domnule profesor,

Mă numesc(nume, prenume părinte) și sunt mama/tata (nume, prenume copil), eleva din clasa a anul școlar la orele de

..... (prenumele copilului) este insulino-dependentă, are diabet de tip 1 de la vârsta de anișori. Din respect pentru timpul dumneavoastră și pentru a nu încălca regulamentul școlii, motiv pentru care, prin această scrisoare, vreau să precizez câteva lucruri ce țin de diabetul (prenumele copilului) și ceea ce implică acesta, lucruri care nici noi nu le-am știut până în momentul în care ne-am confruntat cu debutul diabetului.

Un copil cu diabet de tip 1 este un copil absolut normal. Se joacă, învață la fel ca ceilalți... Ceea ce o deosebește de ceilalți este programul alimentar și faptul că insulina trebuie administrată prin injecții, întrucât pancreasul ei nu mai produce insulină.

Așa că dacă observați vreodată că (prenume copil) se foiește în timpul lecției și caută în ghiozdan glucometrul, cititorul sau telefonul, nu vă supărați. Ea nu se joacă, ci dorește să își verifice glicemia (zahărul din sânge).

..... (prenume copil), de obicei are nevoie să își înțepe degetul pentru a măsura glicemia pe glucometru / are implantat un senzor de glicemie în braț, care printr-o aplicație pe telefon transmite (prin bluetooth) toată ziua valorile glicemiei. Noi stăm toată ziua cu ochii pe această aplicație, pentru ca să intervenim prompt la orice tendință de scădere sau creștere anormală a glicemiei. Mai mult, acest senzor de glicemie, numit.....emite alerte sonore dacă glicemia scade prea mult sau dimpotrivă crește și astfel se poate interveni. În cazul în care vreodată se aude vreun sunet din ghiozdanul (prenume copil), vă rog să nu vă supărați pe ea. Diabetul nu se odihnește niciodată, nici în timpul orelor, nici noaptea, ...

De aceea, dacă observați că (prenume copil) ronțăie pastile cu glucoză sau zahăr sau bea suc..., vă rog să nu vă supărați, nu o face din lipsă de respect, ci pentru că e o urgență - o scădere periculoasă a glicemiei. Peste 15-30 minute își va reveni și (prenume copil) va avea din nou forțe depline să învețe.

Dacă observați comportament inadecvat, plânge fără motiv, stare de rău, tremur, transpirație, delir, pierdere de conștiință... vă rog din suflet să contactați învățătoarea și pe mine la nr de mobil, iar dacă se întâmplă să nu fiu accesibilă (deși sunt mereu în preajma telefonului atunci când copilul este la școală), iar copilul nu poate înghiți o sursă de glucoză/zahăr, atunci sunați la urgența 112.

Vă rog să nu o lăsați fără supraveghere până nu vine învățătoarea sau părintele și nu o trimiteți să meargă singură undeva în acea stare!

Nu vreau să vă sperii. În cei 3 ani de grădiniță și în clasa 1-a nu s-a întâmplat nimic exagerat și am convingerea că tot așa va fi și de acum încolo, uneori nici nu veți observa nimic. Însă paza bună trece primejdia rea (acesta fiind de altfel și scopul acestei scrisori).

Vă rog să nu ezitați să mă sunați oricând aveți vreo întrebare legată de diabetul copilului.

Cu sincere mulțumiri,(nume, prenume părinte), mama (nume, prenume copil), nr. telefon